Neapbrīno čaulu! Labāk izpēti kodolu...

Nr. 8 Ķīmiķu avīze

2000. gada maijs

Šis ir Ķīmiķu dienas Nr. 33!

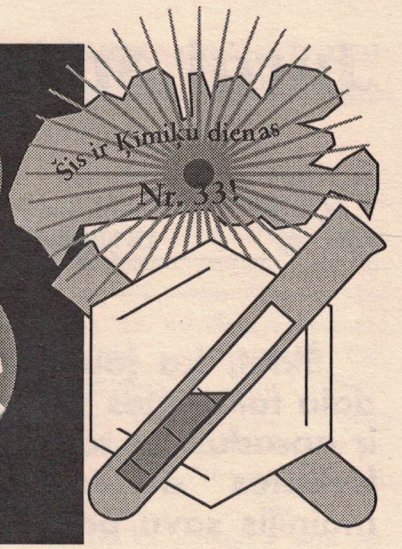

Jurģi fakultātē

Fakultātes dekanāts — 2. stāvā

LU Ķīmijas fakultātes sekretāre Vija Gutāne: «Izdarot šo maiņu, mēs ieguvām vairāk nekā zaudējām.»

RHI sekretāre Inta Ozola: «Telpas dekanātam mums bija vienkārši nepieciešamas.»

Šis mācību semestris mums ir nesis ne vienu vien pārsteigumu. Šķiet, ka lielākais no tiem: fakultātes dekanāts ir pametis līdz šim tik ierastās telpas un devies uz otro stāvu. **2. – 3. lpp.**

«Zelta Ķīmiķis» – 5

Šogad aprit 5 gadi, kopš fakultātes populārākajiem cilvēkiem tika pasniegta pirmais «Zelta Ķīmiķa» tituls.

Klusi, pavisam nemanot viens mācību gads atkal aiz muguras. Pavisam tuvu brīvlaiks, vasara ar siena pļavām, saulainajām pludmalēm, zaļiem upes līčiem, smaržīgajām ogām...

Tikai šogad vasara vairs nebūs tāda, kāda tā bija līdz šim. Par to lielais «paldies» mūsu mīļajai valdībai, kas padarījusi diennakts gaišo laiku par vienu stundu īsāku.

Bet Latvijas studenti — gan topošie, gan esošie — joprojām lielā neziņā: ko tad īsti mums nesīs jaunais mācību gads. Vai tas būs tāds kā parasti un rudenī fakultātes saulainajos gaiteņos varēs manīt ap pussimtu jaunu seju, vai arī — daži desmiti fanātiķu, kas ir ar mieru maksāt dalības maksu, lai studētu ķīmiju LU.

Labi, ka gan studentu vidū, gan arī sabiedrībā vēl atrodas cilvēku saujiņa, kam vēl nav vienalga, kas notiek. Labi, ka šādu cilvēku kļūst arvien vairāk un vairāk. Labi, ka cilvēki pamazām sāk apzināties to, ka arī viņi drīkst prasīt: «KAS NOTIEK?»

Bet tas jau vairs nepatīk nevienai valdībai. Ir viegli vadīt aunu baru, bet, ja auns sāk uzdot jautājumus...

Jūsu Ķīmiķu avīze

Jurģi arī mūsu fakultātē

Valters Paiders,
LU Ķīmijas fakultāte

Darbs kūsāt kūsā... LU Ķīmijas fakultātes sekretāre Vija Gutāne, piepalīdzot fakultātes mācībspēkiem un studentiem vāc kopā mantību, lai to sapakotu kastēs un pārnestu uz jaunajām telpām otrajā stāvā. Foto: Ķīmiķu avīze.

Šķiet, ka jau lielākā daļa fakultātes studentu ir apraduši ar to, ka fakultātes dekanāts ir mainījis savu pašreizējo atrašanās vietu un nu jau veselu mēnesi atrodas 2. stāvā bijušajās *Telekoma* telpās.

Šim notikumam ir savi plusi un mīnusi. Plusi — fakultātes dekanātam, kas ir arī fakultātes vizītkarte, beidzot ir jaunas, izremontētas telpas. Mīnusi — neliela saspiestība, otrais stāvs (lai apmeklētu dekanātu, slinkiem studentiem ir «jārāpo» uz otro stāvu).

Kāpēc tik pēkšņs lēmums? Ķīmiķu avīze centās noskaidrot atbildīgo personu viedokļus.

RHI nav savu telpu

Kā Ķīmiķu avīzei atzina fakultātes komendante Laimdota Zorgevica, šī pārvākšanās bija nepieciešama tāpēc, ka Rīgas Humanitārajam institūtam fakultātē nav savu telpu, pasniedzēji ir spiesti doties uz lekcijām ar mēteļiem, jo fakultātes garderobe strādā tikai līdz 16:00. Noteikti jau paši būsiet pamanījuši, ka dekanātā ļoti bieži valdīja neiedomājama burzma — RHI studenti gāja pie sekretāres, savukārt LU Ķīmijas fakultātes studenti — pie savas fakultātes sekretāres. Turklāt RHI dekanātu bija pārvērtuši par tādu kā noliktavu — Vija bieži sēdēja iemūrēta kodoskopu kalnos.

Rīgas Humanitārā institūta sekretāre I. Ozola: «RHI pasniedzējiem nav telpu, kur viņi varētu novilkt visdrēbes, atelpas brīžos iemalkot pa tasei kafijas un pieņemt studentus. Foto: Ķīmiķu avīze

Līdzīgu viedokli Ķīmiķu avīzei pauda arī Rīgas Humanitārā institūta sekretāre Inta Ozola.

«Līdz šim Rīgas Humanitārā institūta direktorei Līcei bija atvēlēta 58. telpa. Tā ir auditorija, kuru izmanto gan ķīmiķi, gan mēs, līdz ar to programmu vadītājiem prof. Zeltgalvim un prof. Frolovai nav īsti tādas vietas, kur pieņemt studentus. Līdzšinējā fakultātes dekanātā viņi varēja apsēsties tikai pašā galda galā, bez tam dekanātā nāca ķīmiķu studenti. Saprotiet paši — troksnis ir liels, normāli sarunāties nav iespējams.

Lielākie pretendenti uz dekanāta telpām ir programmu vadītāji. Pie tam ir saņemtas sūdzības arī no lektoriem, kas lasa RHI studentiem lekcijas. Pasniedzējiem ir iedalītas auditorijas, kurās viņiem ir jāglabā savas virsdrēbes, bet starpbrīžos jāatrodas kopā ar studentiem, nav iespēju atpūsties no lekcijas, atvilkt elpu, iedzert kādu kafijas tasi. Tas nav normāli, ja pasniedzējam ziemā jāskrien pāri ielai un 10 minūšu laikā ir jāizdzer kafijas tase. Līdz ar to izveidojās situācija, ka daudzi pasniedzēji tieši šī iemesla dēļ atteicās lasīt lekcijas šajā mājā.

Remonts dekanātā pašlaik nav ieplānots, tas notiks tikai vasarā. Pagaidām dekanātā tiks ievietoti pāris galdi un krēsli, jo nav jēgas pašlaik likt šeit jaunas mēbeles — tās remonta laikā tāpat noputēs.»

V. Gutāne — mēs izdarījām savu izvēli

Savukārt LU Ķīmijas fakultātes sekretāte Vija Gutāne ĶA informēja, ka šī pārvākšanās bija plānota jau labu laiku iepriekš. «Kad no šīm telpām (45.– red. piez.) aizgāja *Tilts Communications*, LU vadība deva mums izvēli — vai nu mēs paliekam vecajās dekanāta telpās, vai arī pārvācamies uz otro stāvu. Fakultātē sasaucām apspriedi un nolēmām, ka pārcelsimies, jo bez dekanāta mēs vēl iegūstam saimniecības telpu un apspriežu zāli, ko savulaik iekārtojis Tilts. Ja mēs šīs telpas

Jurģi arī mūsu fakultātē

Lai gan fakultātes komendante Laimdota berž , mazgā un palīdz cik viņas spēkos...

būtu atdevuši RHI, tad mums nebūtu ne apspriežu zāles, nedz arī labiekārtota dekanāta», tā V. Gutāne.

Pie dekanāta aizstāvēsim zinātniskos darbus

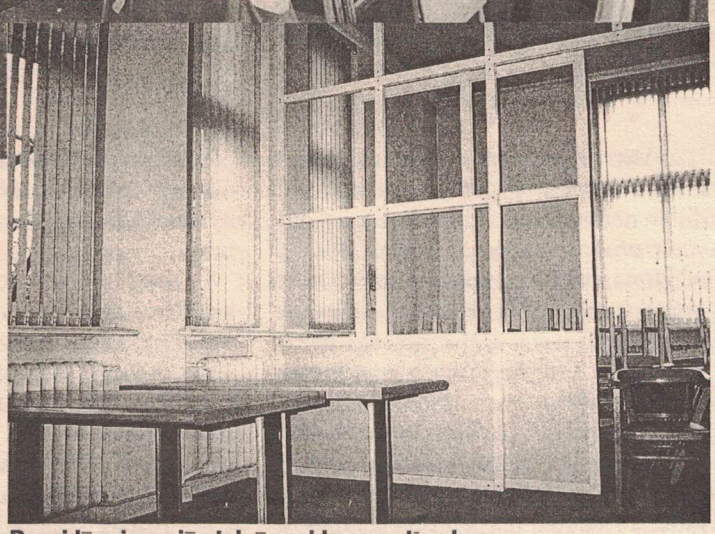

Pagaidām jaunajās telpās valda pamatīgs haoss

Spriežot pēc pēdējā laika aktivitātēm dekanātā, iekārtotā apspriežu zāle ar laiku kļūs par konferenču un zinātnisko darbu noklausīšanās vietu fakultātē, tādējādi aizvietojot nedaudz noplukušo 21. auditoriju. Jāatzīst, ka apspriežu zāleir pietiekoši liela (40 cilvēki), ir arī galdi un tāfele.

«Nākotnē esam plānojuši šeit ievietot ekrānu un kodoskopu, lai konferences un aizstāvēšanās būtu apgādātas ar atbilstošu tehnisko aprīkojumu», apgalvoja V. Gutāne.

Savukārt aptaujātie studenti par jaunajām telpām izteicās dažādi — vieni bija ļoti apmierināti, citi izteicās visai skeptiski. «Man ir vienalga, kur tas dekanāts atrodas, tāpat būs jāiet uz turieni», ĶA apgalvoja kāda dusmīga studente.

Nevar noteikt peļķes dziļumu, līdz neesi tajā iekāpis

Kam gan nav nācies pabūt svinībās viesu statusā un arī iejusties jubilāra ādā dažādu draugu un paziņu lokā. Tad, lūk, seko dāvanu «iesmērēšana» un novēlējumu birums, bet kad tiek pacelta pirmā (acu spožumam domātā) glāzīte, tad visi viesi bieži saskatās, ar vārdiem «izplēšas» un noskaidro, kurš ir cienīgs visu vārdā teikt ko zīmīgu, vai vienkārši tostu.

Gadās, ka jāpasaka kaut kas «sulīgs» satiekoties, atvadoties, pērkot kādu preci, uzjautrinot pārdevēju, aizstāvot savu CV darba intervijā, vienkārši, kļūt zinošākam utt.

Šoreiz piedāvājam dažādus tostus dažādām dzīves situācijām, varbūt jums noderēs, varbūt ...

■ Āfrikā dzīvo daudz bīstamu dzīvnieku. Tie var mūs apēst, sakost, saplosīt gabalos un daudz ko citu izdarīt. Tur dzīvo arī indīgas čūskas. Ja kāda tev iekož rokā, tu indi vari izsūkt un izspļaut. Ja tā tev iekož kājā, ar lielām grūtībām, bet tu vari izdarīt to pašu. Ko darīt, ja čūska iekož dibenā?

Iedzersim par draugiem, kuri mūs nepametīs nelaimē!

■ Iedzersim par to, lai mums būtu nauda, un mēs nevarētu no tās atrauties!

33. Ķīmiķu dienas atbalsta
ALUS DARĪTAVA
PIEBALGA
ANNO 1989
Izvēlies labāko!

Ja virsraksts beidzas ar jautājuma zīmi, tad atbilde ir "nē"

■ Draugi, iedzersim par vārdu, kuru maigi mīl sievietes, kuru uzticīgi saudzē vīrieši, bez kura nepiedzimst normāli bērni.

Iedzersim par MIERU! Par to, ko padomāja sievietes, mēs iedzersim vēlāk!

■ Iet sieviete vakarā pa ielu. Aiz muguras viņa dzird soļus, paskatās pār plecu un redz skaistu vīrieti, kurš seko viņai. Viņa paskatās vēlreiz uz vīrieti, un sievietei viņš iepatīkas. "Kāpēc gan lai es ar viņu neiepazītos?", sieviete pie sevis nodomā. Viņa paskatās vēlreiz atpakaļ un redz, ka vīrieša vairs nav.

Iedzersim par strādniekiem, kuri laikā nav aiztaisījuši kanalizācijas lūkas!

■ Reiz pie vecmāmiņas atnāk mazmeitiņa un jautā: "Vecmamm, jūs ar vectēvu esat nodzīvojuši daudzus gadus mierā un saticībā, bez strīdiem. Izstāsti man jūsu noslēpumu."

— Kad mēs precējāmies, vectētiņš atjāja pie manis ar zirgu, sēdināja mani uz zirga, bet zirgs paklupa. Tad vecaistēvs teica: "Viens". Kad mēs iejājām sētā, zirgs atkal paklupa, un vecaistēvs teica: "Divi". Tad kad es kāpu no zirga, tas atkal paklupa, un vecaistēvs teica: "Trīs" un nosita zirgu. "Ko tu izdarīji?" — es iekliedzos, "Kāpēc tu nogalināji nelaimīgo dzīvnieku?" Vecaistēvs teica: "Viens". No tā brīža mūsu mājā nebija strīdu.

Iedzersim par laimīgu un saticīgu ģimenes dzīvi!

■ Iekrita sievietei grīdas dēļu spraugā viens lats. Žēl lauzt grīdu, bet naudas arī žēl. Iemeta viņa grīdas dēļu spraugā simts latus. Tagad arī grīdu nav žēl uzlauzt.

Iedzersim par saprātību (sieviešu, protams)!

■ Iedzersim par skūpstu! To izdomājuši vīrieši, lai aizvērtu muti sievietēm!

Kur strādā LU Ķīmijas fakultātes studenti?

Ivars Nakurts,
LU Ķīmijas fakultāte

Lai gan daudzi fakultātes pasniedzēji uzskata, ka darbs studiju laikā ir tikai traucēklis mācībām. Ne visiem studentiem ir tik naudīgi vecāki, kas var atļauties sponsorēt savām atvasēm studijas augstskolā.

Var tikai minēt, kā studentiem klāsies tuvākajos gados: vai par studijām nebūs jāmaksā, vai jāņem kredīts, vai pavisam jāatmet mācības līdzekļu trūkuma dēļ, jo vecāku maciņš ir par plānu, un šim mērķim naudas nepietiek.

Lai atrastu izeju un rastu sev daudzmaz stingru pamatu zem kājām, daudzi studenti jau studiju laikā atrod sev darba vietas. Taču joprojām atklāts paliek jautājums: kādā līmenī studenti spēs apgūt mācību programmu? Dzīve rada, ka daudzi ir spējuši veiksmīgi savienot gan darba pienākumus, gan arī tīri labi tikt galā ar mācībām.

Lai noskaidrotu, kāds tad ir strādājošo fakultātes studentu «grafiks», nolēmu aptaujāt vairākus studentus.

Baiba Zelča, 2.kurss

Strādāju medicīnas «lauciņā» par operācijas māsu. Tas ir atbildīgs darbs, jo bieži nākas piedalīties operācijās, kurās tiek glābta cilvēka dzīvība. Darba pienākumos ietilpst operācijas instrumentu sagatavošana, jo esmu asistente ārstam operācijas laikā. Varu veikt šādus pienākumus, jo esmu beigusi māsu skolu, un varu vēl kārtot papildus sertifikāciju, kas ļautu palielināt ienākumus.

Darbs aizņem daudz laika, jāstrādā diennakti un maiņās, reizēm liekas, ka pazaudēju daudz laika, jo visu diennakti jābūt uz vietas.

Pēc Baibas stāstītā var secināt, ka savs darbs viņai patīk, un lielajā darba kolektīvā ir daudz labu draugu.

Baibai nākas strādāt, lai nopelnīto atvēlētu priekš sevis, mācībām un atpūtai. Viņa piebilst, ka, ja mācības būtu pa maksu, tad, iespējams, nāktos meklēt citu darbu.

Baibai maz laika atliek vaļaspriekiem, bet, kad sanāk, tad aizraujas ar šūšanu, patīk izdomāt un realizēt tērpu modeļus. Kopā ar draugiem patīk ceļot, draugu pulkā «uzplaukst» daudz jaunu ideju.

Inna Kudrjašova, 3.kurss

Strādāju savā firmā, mani pienākumi tiek saskaņoti ar otru galveno partneri, savu tēvu. Firmas darbība ir saistīta ar tehnikas apkopi, remontu utt.

Inna galvenokārt pārrauga grāmatvedību, bet dažreiz nākas palīdzēt tehnikas remontdarbos, un tas viņai patīkot, jo paplašina zināšanu loku, tiek gūtas dažādas iemaņas un darba pieredze.

Darbs mācībām netraucē, (reizēm strādāt nākas ilgāk un rūpīgāk sagatavojot firmas gada pārskatu) darbā ir laba atmosfēra, jo tā ir ģimenes firma. Nopelnīto Inna atvēl mācībām, atpūtai un citām izdarībām.

Innai ir plašs interešu loks. Ziemā viņa veido modes kolekciju, kurā ietilpst tērpi un aksesuāri (daudzi jau ir novērtējuši viņas kolekciju «Valentīndienas atceres ballē» un atzinuši par interesantu, pat par balles «naglu»). Ziemā vēl patīk zemledus makšķerēšana. Vasarā labprāt ceļo un makšķerē. Patīk pētīt, kā cilvēki runā, izturas dažādās situācijās, uzvedas.

Sanita Vucāne un Ingmārs Cinkmanis, 3. kurss

Strādājam SIA "Enola" (ķīmijas sabiedrība), kas atrodas Ķīmijas fakultātē. Mūsu pienākumos ietilpst

Turpinājums 5. lpp.

Turpinājums. Sākums 4. lpp.

ķīmisko vielu fasēšana, klientu pasūtījumu sagatavošana. Darba pienākumi nenoslogo tā, ka nav laika mācībām, jo strādājam pusslodzi. Abi vienbalsīgi saka, ka ir ļoti labs priekšnieks, atsaucīgs un saprotošs kolektīvs, kas jau no pirmās dienas viņus pieņēma kā savējos — kopā ir nosvinēti dažādi svētki, atpūtas pasākumi pie dabas. No rītiem vienmēr visi darbinieki sanāk kopā uz rīta kafiju un apspriež dienas rīcības plānus, aktualitātes.

Mēs strādājam, jo vēlamies izjust un saprast, kā ir pašiem pelnīt, būt mazāk atkarīgiem no vecākiem, uzkrājas arī darba stāžs un gūstam pieredzi. Darbā mēs daudz saskaramies ar ķīmikālijām, kas mums liek būt nopietnākiem un atbildīgiem par savu rīcību. Apzināmies, kādām Latvijas firmām ir vajadzīgi ķīmiskie reaģenti, kur viņi tos izmanto utt.

Sanitai ārpus darba un mācībām patīk izpaust savus pārdzīvojumus mākslā (zīmējot), atpūsties pie dabas krūts. Ingmārs dod priekšroku mūzikas komponēšanai, meklēt jaunas idejas mūzikā, patīk ceļot pa pasauli un veselīgi atpūsties.

Oskars Ivāns, 2.kurss

«Manas darba stundas rit Dabas Muzejā, strādāju taksidermijas laboratorijā un manā paspārnē ir izbāzeņu gatavošanas process. Šajā darbā ir perspektīvas kļūt par speciālistu šajā jomā, un varbūt arī es to mēģināšu. Darbs mācībām netraucē, jo ir diezgan brīvs grafiks. Ja ir darbs, kas sagādā prieku, tad nav jāstrādā, tā Oskars izsakās par darbu.

Darbā man ir labs kolektīvs, ir studenti, kas studē «biologos» un ar tiem svētku reizes netiek aizmirstas, arī priekšnieks ir teicams cilvēks.

Nedēļas nogalēs Oskars brauc medīt (4 gadu pieredze), viņam patīkot no sirds izšaudīties, bet vislabāk to var realizēt uz meža pīlēm.

Oskara mednieku stāstiņš: "Skaists rīts. Liela mednieku brigāde dodas medībās, medījuši līdz pusdienām, secina, ka nekas nav nomedīts. Mednieki sanāk vienkopus pļavā. Izkrāmē no somām pārtiku un daudz vīna. Mednieki paēd un secina, ka nevienam nav līdzi korķa viļķis, sakrāmējuši atpakaļ somās līdzpaņemto vīnu, mednieki devās mājās".

Valters Paiders, 2. maģistrants

Esmu korespondents – maketētājs. Strādāju izdevniecības «Diena — Bonnier» laikrakstā «Dienas bizness». Darbs man ir pēcpusdienās, reizēm arī no rītiem (jāapmeklē diskusijas, preses konferences, reizēm arī saņemu ielūgumus piedalīties starptautiska mēroga konferencēs).

Strādāt sāku jau kopš pirmā kursa. Vienkārši man nebija citas izvēles — mani vecāki dzīvo Latgalē, darbu nevarēja atrast jau tajos laikos, tā ka nācās vien piepelnīties pašam. Sākumā strādāju pie reklāmtopa izveides, kopš 1998. gada strādāju laikraksta Finansu un vērtspapīru nodaļā.

Var teikt, ka darbs ir mans vaļasprieks. Brīžos, kad nestrādāju, spēlēju sintezatoru — gan spēlēju mūziku, pārsvarā vecos šlāgerus, sanāk arī improvizēt un paretam sakomponēt arī kādu dziesmu. Ļoti patīk kokapstrāde — patīk virpot svečturus, tikai šeit (Rīgā) nav tādu iespēju. Patīk pīt klūdziņas, labot mēbeles, kā arī vienkārši kādreiz kaut ko pazāģēt. Patīk arī kaut ko uzcept vai uzvārīt — mans «firmas» ēdiens ir pildītas pankūkas, cūkgaļas cepetis un kartupeļu sacepums «Kamikadze».

Ķīmiķu dienu programma:

Ceturtdien:

13:00 atklāšana pie Brīvības pieminekļa, orientēšanās pa Vecrīgu.

14:00 Gājiens uz fakultāti, Ķīmiķu dienu svinīga atklāšana.

20:00 Vakara balle LU Ķīmijas fakultātes Aktu zālē.

Piektdien:

12:00 LU Ķīmijas fakultātes labāko ķīmiķu eksperimentu paraugdemonstrējumi.

Sestdien:

33. Ķīmiķu dienu Brīvdabas pasākums Ropažos.

Neaizmirsti ielūgumus!

Neatkarīgi no tā, kurp tu dodies, tepat vien jau esi

■ Vīrs vēlu atgriežas mājās. Tikko ienācis pa durvīm, sieva jautā:

— Kur biji?

— Pie Vasjas, - atbild vīrs.

Sieva piezvana Vasjam un jautā:

— Hallo, Vasja, vai mans vīrs pie tevis bija?

— Kāpēc bija? Viņš arī tagad ir pie manis...

Iedzersim par drošiem un uzticamiem draugiem!

■ Ciemā N ir tāda tradīcija: ja piedzimt bērns, tad iestāda vienu koku. Ja bērns izaug par muļķi, koku nocērt.

Iedzersim par ciema N kailajiem laukiem!

■ Ēzelis ilgi gāja un viņam sagribējās ēst un dzert. Pienācis pie upes, kuras krastā stāvēja siena kaudze, viņš ilgi domāja — vispirms ēst vai dzert. Domāja, domāja un nomira. Nebūsim rādi ēzeļi. Vispirms iedzersim, tad uzkodīsim!

■ Reiz dzīvoja mazs putniņš. Bija vasara, bija silts, putniņš dziedāja, ēda un nezināja bēdu.

Bet prieki ilgi neturpinās. Atnāca rudens, kļuva auksti. Putniņam vairs nebija tik labi, tāpēc viņš izlēma lidot uz siltajām zemēm.

Ceļā uznāca liels aukstums, putniņš sasala un nokrita zemē.

Tobrīd garām gāja govs un uztaisīja pamatīgu čupu putniņam tieši uz galvas. Putniņš siltumā atsila un iečiepstējās.

Taču tobrīd garām gāja izsalcis un izbadējies kaķis. Izdzirdis čiepstēšanu, kaķis izvilka putniņu ārā no čupas un apēda.

Morāle:

1) ne visi, kas uztaisa Tev uz galvas, grib Tev sliktu;

2) ne visi, kas izvelk Tevi ārā no mēsliem, grib Tev labu;

un 3) ja Tev ir silti un ja Tev ir labi, tad sēdi un nečiepsti!

■ Ardievu saprāt! Satiksimies rīt!

Tostus sagatavoja Ivars Nakurts un Ilva Andersone

Zelta Ķīmiķis — prieks, pārsteigums, lepnums vienlaikus

Valters Paiders, Ivars Nakurts,
LU Ķīmijas fakultāte

Nu jau piekto gadu maija beigās mūsu fakultātē tiek veikta vispārēja aptauja, kuras mērķis ir noskaidrot labāko pasniedzēju un populārāko studentu.

Docents Andris Actiņš, Zelta Ķīmiķis '96 un '97

Docents Andris Actiņš Zelta Ķīmiķa statusā pabijis 2 reizes: t ā l a j ā 1995/96 un 1 9 9 6 / 9 7 akadēmiskajā gadā. Kopš tā laika jau daudz laika ir pagājis, bet toreiz dāvinātā Zelta Ķīmiķa statuja joprojām glabājas A. Actiņa darba kabinetā, 17. telpā kopā ar diplomiem, atzinībām un mīļām piemiņas lietām.

«Fakultātes populārākā pasniedzēja statusa iegūšana — tas nav kā sviestmaize ar desu. Tas ir prieks, lepnums par sevi. Protams, klāt nāca arī zināms pārsteiguma moments, tas bija arī negaidīti», intervijā teica A. Actiņš.

Kopš 1996. gada aptaujas nosacījumi ir mainījušies. Vispirms bija 2 lapas, kurās savu viedokli izteica visi studenti un visi pasniedzēji (uz vienas lapas). Uzklausot kritiku, šī anketa tika sadalīta, bet jautājumu forma nemainījās. Kopš 1999. gada aptaujas anketas tiek izdalītas katram atsevišķi, ir būtiski mainījies arī uzdoto jautājumu raksturs. Ja agrāk bija jāatbild uz jautājumiem: smukākais, sabiedriskākais, gudrākais students, profesionālākais, simpātiskākais pasniedzējs utt., tad tagad jautājumu forma ir stipri mainījusies.

Tā kā šī statusa noteikšanā nav iespējams 100 % izslēgt subjektīvos viedokļus, tad šogad pirmo reizi uzsvars tiek likts tieši uz studentu un pasniedzēju subjektīvo viedokli. Kā uzskata anketu veidotāji, tieši studentu subjektīvā viedokļa analīze parādīs reālo ainu.

«Šī statusa noskaidrošanai klāt nāk liela daļa subjektīvā viedokļa», apgalvo A. Actiņš.

«Šīs anketas un statuss jūtami dažādo sabiedriskās aktivitātes. Bez tam, uzlabojot esošo anketēšanas sistēmu, tas varētu kļūt par nopietnu kritēriju pasniedzēju darba kvalitātes uzlabošanai. Domāju, ka šādas anketas varētu mainīt arī daža studenta viedokli», tā A. Actiņš.

Ko varētu ieteikt? Vajadzētu regulāri uzzināt studentu viedokli par pasniedzēju kvalitāti: agrāk bija šādas aptaujas, katrs pasniedzējs varēja novērtēt gan savu izskatu — vai studenti ir pamanījuši, ka viņš (pasniedzējs) uz lekcijām ierodas kārtīgi saķemmējies, uzvalkā un kaklasaitē, vai arī saģērbies un saķemmējies kā pagadās, gan arī zināšanas, kopumā pavisam pēc 7...8 pazīmēm.

Ļoti iespējams, ka dažam pasniedzējam šis aptaujas ļoti nepatīk, jo ne visi ir gatavi uzklausīt kritiku, sevišķi no studentu puses.

Anketēšana ir nepieciešama, jo tādējādi ir iespējams iesaistīt daudzus studentus šajā procesā. Taču nevar novērst blēdīšanos, kad viens students aizpilda anketas par sešiem, bet tie seši nedara neko. Elektroniski ir iespējams izveidot sistēmu, kad katram anketas aizpildītājam ir jāievada savs identifikācijas kods (studentu apliecības numurs) un anketas rezultātu apstrādi veic dators. Taču šādas sistēmas izveidē ir jāiegulda liels darbs.

«Zelta Ķīmiķa statuss ir ļoti pagodinošs man kā pasniedzējam. Tas, ka Tevi studeni ir atzinuši kā labāko pasniedzēju — tas ir labs stimuls strādāt, pilnveidot gan sevi, gan arī savas zināšanas. Tas ir arī kā kvalitātes mēraukla — ikdienas darbā galvenais ir nevis kvalitāte, bet gan kvantitāte — kurš vairāk strādā, tam vairāk arī maksā. Protams, šo faktoru nevajadzētu absolutizēt, taču ikdienas pieredze rāda — kurš ir sagrābies darbus vairāk nekā spēj pavilkt, nespēj nodrošināt veicamo darbu pienācīgu kvalitāti un tā samazinās», tā A. Actiņš.

Uz šo titulu es gāju kopš iestājos LU ĶF

Jānis Švinskis Zelta Ķīmiķa statusu ieguva 1998. gada pavasarī. Ar ievērojamu balsu pārākumu pār citiem konkurentiem (V. Paideru, U. Melderu), kopumā J. Švinskis toreiz savāca 96 punktus.

«Tas man nebija nekas negaidīts. Uz šo titulu es gāju kopš sāku mācīties LU Ķīmijas fakultātē», intervijā Ķīmiķu avīzei apgalvoja J. Švinskis.

«To es biju gaidījis, jo savādāk vienkārši nevarēja būt. Protams, bija neliels saviļņojums, taču to nevar salīdzināt ar sajūtu pirms gada — toreiz, kad mācījos 2. kursā, LU Ķīmijas fakultātē pirmoreiz atzīmēja Valentīndienu un toreiz priekšā izsauca tās dienas jubilārus — mani un vēl vienu džeku.

Kopš tā brīža nekas nav mainījies. Tā pati absolūtā pelēcība, vienīgi gadi ir nākuši klāt. Gribētos kādas pozitīvas pārmaiņas.

Manuprāt, studenti pēdējos gados ir palikuši daudz neaktīvāki. Sākumā atnāk, bišķi pačibinās, šķiet: nu būs, būs, bet... nekā. Vispār jūsējais (1994. gadā uzņemtais – red.piez.) un mūsējais (1995. gadā uzņemtais – red.piez.) bija foršākie, šķiet, ka arī Ventiņa kurss (1997. gadā uzņemtie – red.piez.) nav zemē metams. Lai gan, vienīgi Ivars plēšas vai pušu, pārējie tādi sēņotāji vien ir. Taču no otras puses: Ķīmijas fakultāte nu ir kļuvusi par tādu, kādai tai vajadzētu būt: visi mācās, «zubrījas» uz nebēdu, visapkārt klusums, sabiedriskajā dzīvē nekas nenotiek.»

Runājot par anketēšanas sistēmu, J. Švinskis atzina, ka nekas šajā dzīvē nav un nevar būt perfekts, taču visam ir savs mērs. «Lai kritizētāji piedāvā vietā kaut ko reālu vietā. Parasti gan tie lielie bļāvēji neko darīt negrib. Anonīmās anketas, manuprāt, ir ļoti labs veids kā uzzināt studentu/pasniedzēju viedokli. Labi, personīgās simpātijas vai antipātijas būs vienmēr, taču kopsavilkumā no malas taču vienmēr ir labāk redzams — pasniedzējs jau nespēj korekti novērtēt savu lasīto lekciju kvalitāti, tas studentiem ir labāk redzams», tā J. Švinskis.

Var jau veikt nelielu anketēšanu fakultātē, taču nupat būs pasniedzēju novērtēšana universitātes mērogā. Manuprāt tam nav īpašas jēgas. Cita lieta — vai šī anketa spēs aizstāt Zelta Ķīmiķi — es stipri šaubos. Arī šī anketa (Zelta Ķīmiķis – red. piez.) var kļūt par savdabīgu dzinējspēku.

Zelta Ķīmiķis, manuprāt, apvieno populārāko, atraktīvāko, arī tādu, kas labi mācās, taču šādus studentus atrast ir samērā grūti. Parasti ir vai nu viens, vai arī otrs. Varbūt vajadzētu nodalīt, veidot divas nominācijas.

Mani plāni piecgadei? Ārprāts, kurš gan tik tālu domā, rīt man var uzbraukt tramvajs un... Vajadzētu nosvinēt Ķīmiķu dienas, pabeigt šo fakultāti, tad domāt: varbūt fakultātes pasniedzējiem vēl kādus pāris gadus pakāpt virsū uz nerviem, vai arī aiziet uz citu fakultāti, bet jāmācās ir. Varētu iet kaut vai uz ģeologiem, tur tomēr var dabūt salīdzinoši normālu darbu.

Studentiem gan gribētu novēlēt: atcerieties, ka studiju laiks tomēr asociējas ne tikai ar mācībām, bet arī ar jautrībām, izpriecām, utt. Ir jāmāk savienot gan mācības, gan arī izpriecas, tad arī vēlāk būs ko atcerēties.

Jānis Švirksts, Zelta Ķīmiķis '98

Pirmajā brīdī es tiešām biju pārsteigts, jo studentu vidū populārāks ir Andris Actiņš un Andris Zicmanis, tāpēc man tas bija liels pārsteigums.

Domājams, ka ļoti lielu ietekmi uz aptaujas rezultātiem izrādīja pirmais kurss, jo viņi, salīdzinot ar citiem kursiem, ir daudzskaitlīgāki un pazīst mazāk pasniedzēju fakultātē.

Šis tituls ir labs stimuls turpmākajam darbam — domāju, ka pasniedzēji, kas ir saņēmuši šādu apbalvojumu, centīsies lekcijas lasīt labāk, pilnveidot un uzlabot tās.

Katrā gadījumā vienu es varu teikt droši: ir stipri pieaugusi laboratorijas darbu kvalitāte. Tagad ir sagatavoti gan sintēžu apraksti, gan arī laboratorijas darbi ir izveidoti tā, ka nav iespējams «laist muļķi» kā agrāk — viens izdarīja, bet pārējie norakstīja. Tagad katram ir jāpiestrādā, jāpadomā. Bez tam divas stundas pirms laboratorijas darba ir atvēlētas semināriem, kuros studenti rēķina dažādus uzdevumus, risina vienādojumus, vārdu sakot, pilnveido savas zināšanas. Tas piespiež mācīties regulāri, nevis reizi pusgadā.

Runājot par studentiem, pirms četriem pieciem gadiem studenti nāca un tiešām studēja. Pašlaik daudzi studenti strādā, tas zināmā mērā traucē mācību darbam. Taču, runājot par studentu zināšanām, tās nav ne labākas, ne sliktākas kā pirms četriem pieciem gadiem. Protams, ir gan ļoti gudri un spējīgi studenti, kas ir atnākuši mācīties, bet ir arī tādi, kas šeit ir iestājušies tikai tāpēc, lai dabūtu «papīru».

Valters Paiders, Gada cilvēks '99

Būt šī titula īpašniekam, neapšaubāmi, ir liels gods. Tā ir tāda neaprakstāma sajūta, kad Tu stāvi visas zāles priekšā un visi skatās uz Tevi.

Tā kā esmu šīs aptaujas organizators, tad par šo notikumu biju informēts jau pietiekoši laicīgi, lai paspētu tam psiholoģiski sagatavoties. Taču bija ļoti interesanti — līdz pat pēdējam brīdim nebija īsti skaidrs: kurš: Jānis Švinskis, Jānis Švirksts vai arī es kļūšu par šī titula īpašnieku. Visu izšķīra pēdējās četras anketas.

Šogad ir nedaudz mainījusies anketēšanas sistēma. Tagad tā ir kļuvusi par veselu kompleksu, no kura, lietojot iepriekš izstrādātas metodes iespējams «izvilkt» gan fakultātes pazīstamākos studentus, gan arī pasniedzēju popularitātes rādītāju. Nekas nav pilnīgs, arī šo sistēmu noteikti var pilnveidot, izstrādāt daudz labāk, daudz efektīvāk. Jāsaka, ka aptaujas provizoriskie rezultāti mani nedaudz pārsteidz.

Māris Kanders – Zelta Ķīmiķis '96 un Māris Turks — Zelta Ķīmiķis '97

Diemžēl tehnisku iemeslu dēļ intervijas ar šiem mūsu fakultātes bijušajiem studentiem nevaram publicēt šajā numurā, tāpēc publicēsim tās nākamajos ĶA numuros.

Futbols ir spēle, ko spēlē 7 labi spēlētāji un vietējā komanda

Ar ķīmiķiem jokot nevar! To ir pierādījis ne tikai darbs fakultātē, bet arī dažādas sporta aktivitātes.

1999. gada rudenī LU Ķīmijas fakultātei tiek pasniegta LU Lielā Balva. Līdz šim balvu mums «no deguna apakšas» nocēla citas fakultātes. Cerēsim, ka tā mūsējie arī turpinās!

1999. gada rudenī LU Ķīmijas fakultātē notika gadskārtējais mačs 1. kurss – pasniedzēji. Spraigā cīņa pierādīja, ka joprojām pasniedzēji ir stipri gan garā, gan arī fiziski. Sacensības pagāja ierastā gaisotnē un uzvaru svinēja pasniedzēju komanda.

1999. gada rudenī notika arī tradicionālā ķīmiķu sporta diena, kurā, pēc aptuvenām aplēsēm, piedalījās ap 60 studentu. Sacensības tika rīkotas populārākajos sporta veidos: šautriņu mešanā, volejbolā, basketbolā, galda tenisā, svaru bumbas celšanā, šahā, dambretē.

Cerams, ka ķīmiķu volejbola komanda turpinās tādā pašā garā, jo šogad pret ļoti spēcīgo psiholoģijas un pedagoģijas fakultātes komandu mūsu fakultātes 1. izlase nospēlēja ļoti veiksmīgi, zaudējot ar 16:21 un 12:21. Tā turpināt!

Arī LU volejbola dienā mūsu fakultātes komandai «Autsaideri» (faktiski fakultātes izlase) nedaudz nepaveicās ar izlozi, jo jau pirmajā spēlē bija jātiekas ar turnīra čempioniem. Mūsējie nospēlēja godam, bet ar gribasspēku vien ir pa maz un mūsējie zaudēja.

Ļoti aktīvi mūsējie piedalās dažādās LU Sporta kluba rīkotajās sacensībās. Lai gan panākumi ir visai dažādi, gribētos novēlēt mūsu sportistiem veiksmi un uzvaras garu arī nākamajās sacensībās, kas norisināsies nu jau nākamajā gadā.

Materiālus sporta lappusei sagatavoja Ivars Nakurts.

Nakts volejbols — tā tik ir spēle!

Valters Paiders, LU Ķīmijas fakultāte

Ja fakultātē vēl atrodas kāds, kurš nezin, kas ir volejbols, kad un kur tāds tiek spēlēts, tad pēdējais laiks tādam cilvēciņam iepazīt šo visnotaļ aizraujošo un intersanto sporta veidu, jo... bet nu par visu pēc kārtas.

Kādā sniegotā un vēsā februāra ceturtdienas vakarā LU Ķīmijas fakultātē varēja manīt daudzus jauniešus, kas uz muguras stiepa lielas sporta somas, bet rokās turēja lielām alus pudelēm līdzīgus priekšmetus. Droši vien daudziem radās jautājums: ko šie noslēpumainie cīnītāji šeit tik vēlā vakara stundā dara?

Atbilde ir ļoti vienkārša: 17. februāra vakarā plkst. 22:00 LU Ķīmijas fakultātē notika gadskārtējais nakts volejbola mačs. Tas jau notiek otro gadu pēc kārtas un draud pārvērsties par tradīciju (ko savulaik iedibināja B.S. Švinskis kopā ar slaveno ķīmiķu petardistu Skerškānu).

Kā jau ierasts, vispirms notika milžu cīņas — volejbola mačs starp Ķīmijas un Psiholoģijas — Pedagoģijas fakultātes izlasēm. Sākumā spēlētāji vienojās par noteikumiem — spēle notiks līdz 3 uzvarām vai pirmajām asinīm.

Un tad sākās. Fakultātes volejbolistu pamatsastāvs (kas mūsu lasītāju lokam pazīstama kā komanda ar nosaukumu Autsaideri), nolēma spēli atdot fakultātes otrajai izlasei, kurā ietilpst O. Staņa, Kristīne no 1. kursa, Anrijs K., Oskars Ž., Kārlis no 1. kursa un Valters P.

Ieraudzījuši divmetrīgos pretiniekus (bez galvas), fakultātes otrā izlase galīgi apmulsa un morāli paklupa, kā rezultātā pirmajā spēlē cieta sagrāvi: 8:25. Kamēr komandas mainījās laukumiem, mūsu spēlētāji apmainījās ar nikniem skatieniem un dažiem stipriem vārdiem.

Kad mūsējie bija guvuši 2 punktus, spēlē iestājās lūzums. Varbūt Oskars Staņa klusām pie sevis nobļāvās: «Cik var zaudēt», varbūt tā bija Kristīne, kuras minisvārciņi lika nodrebēt pretinieku komandas puišu sirdīm, varbūt tas bija kaut kas cits. Šķiet, ka turpmāko spēles gaitu pedagogu volejbolisti vēl ilgi redzēs savos ļaunākajos nakts murgos.

Ķīmiķu uzvaras sēriju atklāja Oskars Staņa, kas ar savām, mežonīgajām gremdservēm dažu labu pretinieka spēlētāju nogāza no kājām. Ja arī pretinieks kādu servi uzņēma, pie tīkla viņus sagaidīja Kristīne, kuras gremdes bija tik spēcīgas un precīzas, ka bloku likt nebija nekādas jēgas: bumba tāpat izskrēja tam cauri.

Turpinājumā sekoja Kārļa viltīgās servītes, kas galīgi apmulsināja pretinieku kā arī savus nelietīgos gājienus demonstrēja Anrijs K. (Kur viņš tā bija paspējis iespēlēties!)

Spēles izskaņā pedagogi izskatījās pavisam samulsuši, jo rezultāta tablo pie sienas beigās rādīja 3:1 viņiem par sliktu.

Uzvaras iedvesmoti, fakultātes otrās izlases spēlētāji meta izaicinājumu fakultātes pirmajai izlasei.

Neiedziļināšos visās šīs spēles traģiskajās epizodēs (kurās Oskara Staņas raidītās (atkal) mežonīgās gremdserves sasniedza pretinieku sejas ar milimetra precizitāti, pēc Kristīnes gremdes bumba atsitās pret zemi tūlīt pie tīkla...). Velti B.S. Švinskis kliedza: «Bloku, bloku!», jo tik bīstams Anrijs, Kārlis un pārējie sitēji sen nebija redzēti.

Spēles izskaņā *Autsaideri* ar nokārtām galvām atstāja cīņas lauku.

Vakara turpinājumā cīņas spraigums sita augstu vilni. Pedagogi juku jukām «samaisījās» ar ķīmiķiem un šādas jauktās komandas cīņas turpināja līdz pat pirmajiem gaiļiem.

Nobeigumā gribētu pateikt lielu paldies nakts volejbola organizatoriem un dalībniekiem par spraigo un interesanto spēli.

Ķīmiķu dienas'99 — Ropažos

Valters Paiders, Ivars Nakurts, Sanita Vucāne

Droši vien daudzi Ropažu iedzīvotāji pērnā gada saulainā maija sestdienā pie Ropažu brīvdabas estrādes pamanīja daudzus jauniešus, kas cēla teltis un spēlēja dažādas sporta spēles. Droši vien viņiem radās jautājums — kas tie tādi un ko viņi šeit dara?

1999. gadā par ĶD norises vietu tika izraudzīti Ropaži — atrodas tuvu Rīgai, samērā laba satiksme, atrodas ļoti skaistā vietā. Jāsaka, ka neviens no ĶD organizatoriem, izņemot vienu — Ivaru Nakurtu, nebija bijis Ropažus, tāpēc līdz pat iebraukšanai pilsētiņā saglabājās intriga — kāda tad būs 32. Ķīmiķu dienu brīvdabas pasākuma norises vieta.

Ieraudzītais pārspēja pašas optimistiskākās prognozes — pilsētiņa ir ļoti sakopta, pa ielām staigā smaidoši cilvēki. Arī pasākumam atvēlētā vieta — pilsētas brīvdabas estrāde atrodas ļoti skaistā vietā. Gar ielām ziedoši apstādījumi, salapojuši koki. Arī laiks bija īsti vasarīgs.

Viss – par «kontinenta» cenām

Turpinot pilsētiņas izlūkošanu, ĶD dalībnieki atklāja vēl vienu patīkamu lietu, proti, pārtika šeit ir krietni vien lētāka nekā Rīgā un arī krietni vien garšīgāka. Droši vien daudzas Ropažos dzīvojošās tantiņas ar aizdomu pilnu skatienu nolūkojās jauniešos, kas, ejot pa ielu uz skolas pusi, ar apskaužamu apetīti tiesāja nost nule nopirkto vinegretu un kāpostu salātus.

Par centrālo iepirkumu vietu tika izraudzīts veikals pie Ropažu tirgus. Jāsaka, ka šeit strādā ļoti laipnas un jaukas pārdevējas (sevišķi man patika pārdevēja ar bizi — V.P.), kuras, ieraugot sportiskās formās tērptos jauniešus, kas turklāt bija noputējuši melni kā mori, neķēra veikala stūrī nolikto metāla lauzni, lai iztriektu aizdomīgos tipus ārā no veikala, bet gan laipni apkalpoja izsalkušos un izslāpušos studentus.

Sevišķi priecēja sporta laukumi, kas bija iekārtoti ap skolu. Tas nekas, ka pēc basketbola spēles beigām spēlētāji bija kā no Kongo — ja spēles laikā gadījās kāda sadursme, vieglākais spēlētājs piezemējās, saceļot pamatīgu putekļu mākoni. Nopietnu traumu, izņemot nelielus sasitumus un nobrāzumus, nebija.

Vietējie izraka savus kara cirvjus...

Pasākuma nagla bija futbola spēle starp vietējo futbola komandu un LU Ķīmijas fakultātes izlasi. Ārkārtīgi spraigā un ātrā spēle līdzjutējus turēja pastāvīgā sasprindzinājumā. Līdz pat pēdējām sekundēm nebija skaidrs, kura komanda uzvarēs. Vietējie futbolisti demonstrēja ātru, precīzām saspēlēm bagātu spēli, savukārt mūsējie turējās aizsardzības pozīcijās, atbildot ar ātriem pretuzbrukumiem. Diemžēl (par laimi) sportiskā veiksme nosvērās LU ĶF futbolistu pusē un spēle beidzās ar rezultātu 5:3.

Cīņā sakarsušie prāti aktīvi meklēja veldzes un spēka avotu. Ar vietējo meiteņu palīdzību to izdevās atrast — vecais aizsprosts bija ideāla vieta, kur noskalot putekļus un atgūt spēkus pēc grūtās cīņas. Sevišķu prieku sagādāja dabiskais slīdkalniņš un burbuļu vanna, kas izveidojusies ūdenim plūstot pār izrauto dambja posmu.

Gaidot rītu, nometnē tika sakurti ugunskuri, kas ap sevi pulcēja ne tikai ķīmiķus, bet arī vietējos jauniešus. Iespējams, ka dažs ķīmiķis atrada kādu draugu sev arī šajā pusē.

Arī šogad Ķīmiķu dienu brīvdabas pasākums norisināsies Ropažos! Ceram uz studentu un mācībspēku atsaucību!

Uz tikšanos Ropažos!

Visi uz Ķīmiķu dienām!

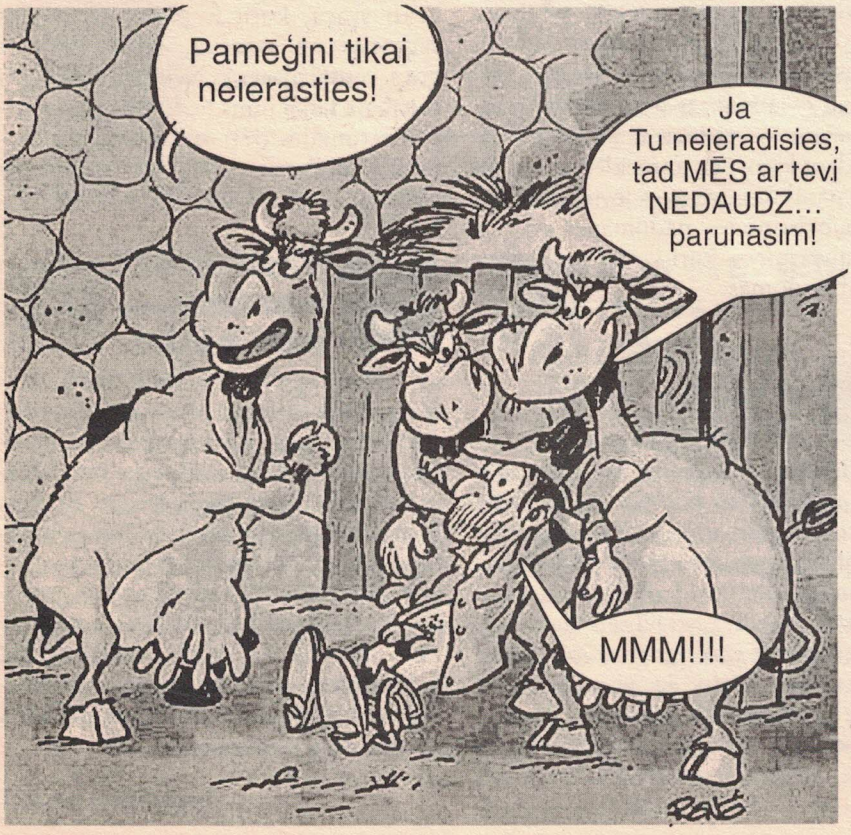

Tu tačū negribi, lai Viņi izdara To...

Auns (21. marts — 18. aprīlis)

Pēdējās pāris dienas jūs esat smagi strādājis, tāpēc varat mazliet atpūsties, iesaistoties kādā ellišķīgi labā pasākumā. Neaizmirstiet, ka iepriekšējā gada villaine ir jānomaina un to var arī izdarīt ar visiem jau tik labi zināmo elektrisko *Braun* skuvekli. Ja kāds no jūsu labiem «paziņām» jūtas izsalcis, tad novietojiet to kalna pakājē un apsoliet ar vienu lēcienu atrasties tā rīklē. Varbūt tas palīdzēs jums tikt vaļā no nelabvēļiem, kā arī varēsiet ievingrināt savas pakaļkājas, kurām nagi noteikti vēl nav apvīlēti.

Vērsis (19. aprīlis — 19. maijs)

Dzīve kļūst nedaudz garlaicīga, vai ne? Pienācis laiks padarīt dzīvi mazliet interesantāku. Atsvaidziniet ikdienas rutīnu, nedaudz mainot savu pavārmākslu — ēdienkartei pievienojot dekorācijas no jēra vai zivs gaļas. Neviens nesāks vērtēt jūs zemāk tikai tāpēc, ka kādu brīdi būsiet patiess — neslēpiet savu pārlieku lielo tieksmi uz sarkano krāsu, tikai neaizmirstiet brīdināt par to pasākuma laikā savu parneri. Ja, naktī sapņojot, redziet oranžus toņus — tas nav uz labu — tuvākajā laikā vēlams izvairīties no jebkādām sarunām ar fizmatiem.

Dvīņi (20. maijs — 20. jūnijs)

Viss jaunais ir labi aizmirsts vecais. Sāksies jūsu ēra, tādēļ nepieciešams iegādāties jaunu garderobi, jo sarūgtinājumu var sagādāt pēdējās svinības. Šis nav vispiemērotākais brīdis, lai kursabiedriem mācītu, kā kaķim jāiebaro baldriānu tabletes, jo tās jau būs izlietotas hokeja spēļu laikā. Pēkšņi jūs var pārņemt uzmācīga doma kādam palīdzēt.Tas ir lieki — ikviena cilvēka lielākā vēlme ir saglabāt labu omu līdz pat vakara beigām. Neaizmirstiet pielīst saviem draugiem ar kādām niecīgām dāvanām!

Vēzis (21. jūnijs — 21. jūlijs)

Ja peldēsiet pa straumi, varat uzskriet zemūdens klintīm vai Atvaram. Attiecībās ar cilvēkiem jūs jutīsiet saspīlējumu — ir sākusies sezona un tīkli atrodas it visur. Ja sapnī redzat sevi zem liela ledus slāņa, tad kādā svarīgā pasākumā jums var aptrūkties elpas.Tāpēc ieteicams savlaicīgi uzkrāt gaisa rezerves, lieki nevirinot žaunas.Ticiet, par to būs priecīgi visi jūsu paziņas un draugi. Tuvākajos pasākumos vēlams atpakaļgaitu izslēgt, jo tā var sagādāt galvassāpes ne vienam vien cilvēkam.

Lauva (22. jūlijs — 21. augusts)

Ar savām tukšajām pieklājības frāzēm jūs vairs nepārsteigsiet nevienu. Patlaban būs īstais brīdis dzīves noslēpumu atminēšanai — kura suga tad īsti radās pirmā — Švinskis, Melders vai Lauva... Šīs nedēļas laikā ieteicams nocirpt jūsu jau tā neizteiksmīgās krēpes, jo tas atvieglos piedalīšanos trakulībās, kuras rīkos jūsu favorīti. Būs sarunas ar cilvēkiem, kuri sasnieguši jūsu «intelektuālo» līmeni Tāpēc izlasiet kādu jauku grāmatu, kas pierādītu jūsu labo orientieri jaunākajā literatūrā (piemēram «Kā apmierināt sievieti (vīrieti) un likt tai (tam) prasīt vēl.»).

Jaunava (22. augusts – 21. septembris)

Šobrīd nav ieteicams lēmumus pieņemt vienatnē. Ja nevarat izvēlēties, kādu pasākumu apmeklēt vislabāk, tad dodieties uz tuvāko «KNZ mainus» rūdīto astrologu filiāli. Naudu aizņemieties tikai ar vienu vienīgu noteikumu — atmaksāt visus zaudējumus aizdevējam — psihiatra, advokāta un visbeidzot logopēda apmeklējumiem. Ja pirms pasākuma vēlaties ievingrināt savu (ne)balstiņu — padomājiet arī par tiem cilvēciņiem, kuri ir par jums diezgan labās domās.

Svari (22. septembris — 22. oktobris)

Planētu izvietojums ir jums labvēlīgs un palīdzēs nosvērt vairāk nekā parasti. Citi pamanīs jūsos ko neparastu — jūs spēsiet noturēt savu līdzsvaru, izmantojot tikai un vienīgi savu draugu plecus. Šo savu nestabilitāti jūs varat pat nemēģināt izskaidrot ar pagājušās nedēļas lielo vētru, jo visi jau tāpat zinās, ka īstais vaininieks ir *Eirovīni*. Uzmanieties no pārāk biežiem fakultātes ēdnīcas apmeklējumiem, jo jūs tur var ne tikai apšmaukt, bet rupji apvainot, sakot, ka jūsu frizūra atgādina slimas zebras asti.

Skorpions (23. oktobris — 20. novembris)

Dažkārt sirsnīgs apskāviens ir labāks par gariem vārdu plūdiem (atcerieties Meldera mīlas pilnos apskāvienus, kuri jebkurā pasākumā tiek veltīti neatvairāmajai blondīnei —B.S.Š). Šajā laikā ieteicams piedomāt par to, kā uzvedīsieties un dejosiet sabiedriskos pasākumos, lai pēc tam būtu vēl iespējams saglābt jūsu labo reputāciju. Varbūt izmēģināt kādus dejas kursus Kr. Valdemāra 69—20? Padomājiet arī par savu uzturu, lai kādā negaidītā brīdī jūsu kuņģī nesāktos uguņošana. Neguliet dušās un atrodieties pie saviem galdiņiem!

Strēlnieks (21. novembris — 20. decembris)

Beidzot jūs varēsiet iegūt ilgoto klausītāju uzmanību. Droši dodieties uz skatuves un raujiet vaļā savu mīļāko meldiņu " Varakļoņi pīci, pīci."

Vajadzīgo iespaidu panāksiet bez šaubām! Dodoties zaļā dabā der atcerēties vecmāmiņas padomu par vairākkārt lietojamo celofāna tualetes papīru. Kā arī der padomāt par savu lieko svaru, kuru ir pieņemts noteikt sveroties uz svariem, nevis iekāpjot govs ceptā plācenī. Nekādas briesmas tuvākajā laikā jums nedraudēs, ja pratīsiet sarunāties (!?!) ar fakultātes slavenībām, kaut vai ar to pašu Ventiņu vai Valteru.

Mežāzis (21. decembris — 18. janvāris)

Vissvarīgākā būs jūsu darba kvalitāte. Kādu kokspirtu iegūsiet, tādu nāksies lietot visiem jūsu paziņām un draugiem. Un no tā jau atkarīga jūsu turpmākā reputācija. Nepievērsiet tik lielu uzmanību ārējam izskatam, jo kas ir dabīgs, tas nav riebīgs. Ja vēlaties kādu vainot savās nedienās, tad paverieties spogulī — tur jau viņš būs Viss, kas ir zaļš nav zāle, un zālīti var lietot ne tikai zālēdāji! Sabiedriskos pasākumos īpaši necentieties, kādam maisīties pa kājām, ja nē būs darīšanas ar Liepājas mafiju.

Turpinājums 11. lpp.

Spiegu stāsts

Ivars Nakurts,
LU Ķīmijas fakultāte

Tas notika ļoti sen, kad vēl daudzi nēsāja sarkanas kaklasaites, daudziem bija vienādas nozīmītes pie krūtīm un vasaras nometnēs rībēja bungas un skanēja taures. Bet varbūt tas nebija tik sen, jo tolaik urīnpūsli biju iemācījies kontrolēt un arī dzīve bija kļuvusi daudz interesantāka.

Reizi pa reizei vecākā māsa mani paņēma līdz uz «neatkarīgo» pulciņu. Lai kaimiņu tantes un milicija neuzostu, pulciņa biedri kopā savācās kāda kolēģa — pulciņa vadītāja dzīvoklī. Galvenais pulcēšanās iemesls bija: iespēja noskatīties aizrobežu filmas, kas tolaik bija atzītas par aizliegtām. Cik atceros, filmās bieši figurēja vīri ar lielām brillēm, kuras varēja bīdīt šurpu turpu, tērpušies gludos, labi piegulošos melnos kostīmos, uz muguras tiem atradās somām līdzīgi objekti, no kuriem laukā tika vilktas virves un citi saimniecībā noderīgi priekšmeti. Pie siksnām viņi nēsāja maza izmēra priekšmetus, kas stipri līdzinājās radioaparātiem. Taču visšausmīgākais, ko atceros, bija šaujamieroči, kas vienmēr atradās tiem pa rokai. Gadījumā, ja kāds viņus pamanīja vai gadījās ceļā, tad tam gals bija klāt.

Skaidrs, ka visus «kluba biedrus», kas pēc filmu noskatīšanās apsprieda, šķiet, svarīgus plānus, varēja nosaukt vienā vārdā — pagrīdnieki. Kā jau jūs noprotat, «pagrīdnieks» biju arī es — jaunākais kluba biedrs.

Ilgās un garās diskusijas, kas bieži ieilga līdz pat vēlai naktij, slepenās pazīšanās nozīmītes un nesaprotamie klubiņa biedru vārdi — spiegs — zvaigzne, spiegs — zvirbulis (starp citu, arī man tika piešķirta nozīmīte ar uzrakstu «spiegs — rabarbers», laikam tāpēc, ka nevarēju izrunāt burtu «R» un sanāca «spiegs — labalbels»), sirds muskuļus savelkošās filmas... Pēc kāda laika uzzināju, ka spiegi ir tie paši melnie vīri, kurus rādīja kinolentēs un no kuriem man bija ļoti bail.

Kādā jaukā, saulainā vasaras dienā es ar mammu devos uz jūrmalu atpūsties. Man līdzi bija dzeltens spēļu spainītis ar sarkanu lāpstiņu un es biju nodomājis būvēt smilšu pilis jūras krastā, vārdu sakot, kļūt par galveno jūras piekrastes pilsbūvju konstruktoru.

Jūrmalā bija daudz cilvēku un pagāja kāds laiciņš, līdz mēs beidzot nokļuvām jūras malā. Mana mamma baudīja vasaras saules starus, bet es sāku īstenot savu iecerēto projektu.

Sēžot smiltīs un vērojot savas smilšu pilis, pēkšņi pamanīju, ka ūdenī kāds kustas. Ieskatoties ciešāk, ieraudzīju, ka tur ir divi. Tie lēnām peldēja uz manu pusi un pēc īsa brītiņa es saskatīju, ka tiem uz acīm ir lielas brilles, ka tie ir tērpušies melnos, piegulošos kostīmos, uz muguras tiem bija somām līdzīgi priekšmeti, bet rokās tie turēja...

Es sastingu. Man aizrāvās elpa, sirds sāka pukstēt straujāk, ādas krāsa mainījās no brūnas uz bālu. Tie taču bija... «Spiegi, spiegi!» kliegdams pielēcu kājās un skrēju pie mammas. Pludmalē sacēlās mērens tracis.

Ilgi mani mierināja un skaidroja, ka tie nebija nekādi spiegi, bet gan ūdenslīdēji. Taču vēl krietnu laiciņu es sevi uzskatīju par vienīgo cilvēku, kurš ticis cauri sveikā, tiekoties ar spiegiem aci pret aci.

Tā runāja mūsu pasniedzēji

Kādā lekcijā:
Pasniedzējs: «Zigrīda ir?»
— Nav —
— Kas vēl ir?—

«Elektroķīmija pieliek klāt šo locekli», kādā lekcijā paziņoja docents A. V.

V. T., skaidrojot kādu formulu:
«Jāatņem viss tas loceklis no tā lielā locekļa.»

Fizikas lekcijā:
«Bieži vien mūs interesē ķermeņa noietais ceļš. Kad mūs tas interesē? Tad, kad pašiem jāiet.»

Koloīdo sistēmu klasifikācijas skaidrojums:
«Jebkurš no jums var iedalīt savus kursa biedrus divās grupās — normālos cilvēkos un durakos»

Neorganiskās ķīmijas lekcijā:
«Ja žurka apēd talliju, tad žurka staigā plika — kā sivēns.»

Organiskās ķīmijas lekcijā:
«To jūs nekur neatradīsiet un no kāpostu lapām neiegūsiet.»

Turpinājums. Sākums 10. lpp.

Ūdensvīrs (20. janvāris — 18. februāris)

Jūsu prātā ir kāds risinājums, par kuru jūs labprāt pastāstītu citiem, ja vien kāds gribētu jūs uzklausīt. Jums šķiet, ka tas spētu atrisināt problēmu, kāpēc jūsu draugs,vārdā Jānis, neatsaucas uz vārdu Uģis. Par to daudz nebēdājiet. Labāk savlaicīgi piegādajiet visām laboratorijām destilēto ūdeni, lai darbs pie jūsu baltās mantas nelaikā neapstātos.

Der arī atcerēties jau visiem sen zināmu lietu, ka ieejot kādā ēkā noteikti vajag vispirms atvērt durvis — un tad jau visi ceļi un neceļi vaļā. Sabiedriskos pasākumos padomājiet par to, kur un kā *atliesiet ūdeņus*.

Zivs (19. februāris — 20. marts)

Pašapziņa ir jūsu labākais palīgs. Bez jums nekas un nekur tāpat nenotiktu. Tikai neturiet nevajadzīgus spridzekļus zem pūra —ka neuzsprāgst! Ja agri no rīta satiec biologu, tad zini, lekcijā docents tevi uzšķērdīs! Zaļumos, nokļūstot miglā, nepsihojiet — jūs neesat ezītis miglā, bet gan BBF (*big bad fish*). Uzmanieties no lāpu uguns, jo trīs runčus pievelk kūpinātu zivju smaka, un tad vairs jums nebūs ne tas kas viņiem reiz bija, ne tas, kas jums ir. Atcerieties, ka zivis tāpat kā veci ciemiņi ātri sāk smakot. Tāpēc izvēlieties īsto laiku nozust tanī vietā, kura jums var palikt par pēdējo.

Krustvārdu mīkla Krustvārdu mīkla

Vertikāli

1. Meitenes simbols, zied dzelteniem, smaržīgiem ziediem. 2. Otram domāts, bieži pašam sanācis zemesdarbu rezultāts. 3. J. Švinska mīļvārdiņš, arī kinoteātris Latvijā. 4. Ģeogrāfu studentu amata rīks, ja ne galvenais, tad lietderīgākais noteikti. 7. Vieni no ihtiologu pētniecības objektiem. 8. Vārds, kam ar piesišanu nav nekāda sakara, ja nu vienīgi vārda saknē. 12. Dzintara pilsēta dzintarjūras krastā. 13. Tā «nesas» virsū, bet tikai mazliet... «naturāli uzbrauc». 14. Ko dara lampas? 16. PSRS laikā nostāstiem un teikām apvīti, pēc tam — tāda pati «bedre» vien ir. 17. Apdzīvota vieta, laikam Ogres rajonā. 18. Leonīda Brežņeva pavadonis anekdotēs, atvasināts no vārda «susla». 24. Ne līkumains, ne kūkumains, bet kā miets. 25. Iemīļots skudru graušanas un dzīvošanas objekts mežā. 27. Nevis pērnā zāle, bet gluži otrādi, sevišķi pēc nopļaušanas. 28. Ūdeņainas vietas purvos, bieži ļoti dziļas. 29. Redzējiens naktī, kuru atceroties paliek tā savādi. 30. Jūrnieku delikatese, ko iegūst no mencām, haizivju izpratnē — garšīgākā žurnālistu sastāvdaļa.

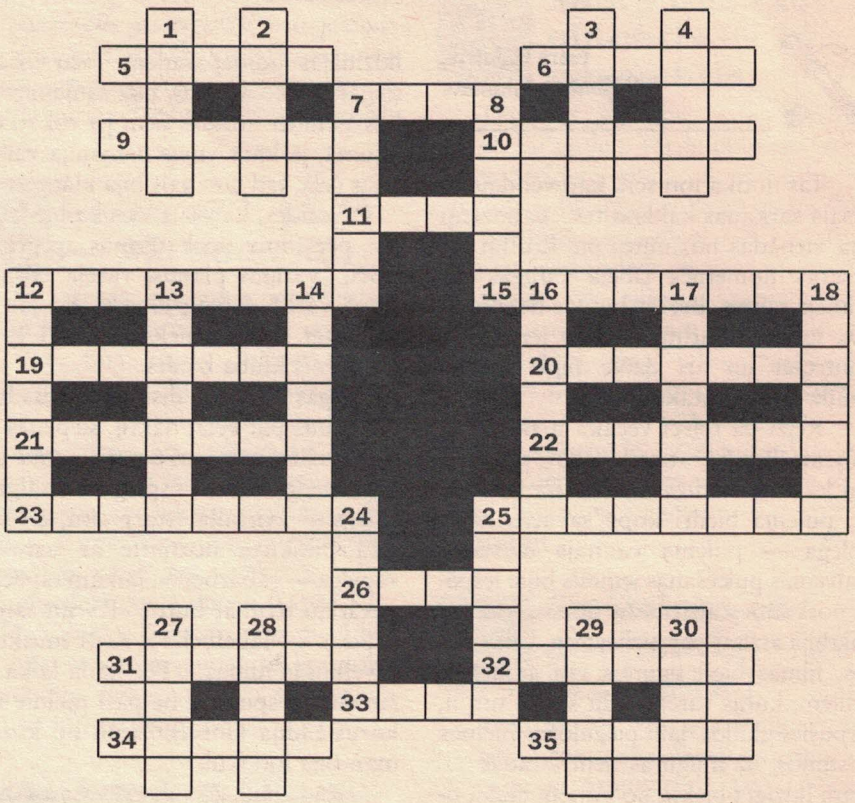

Horizontāli

5. Ļoti bieži no koka, reizēm no metāla, parasti asociējas ar cūku kūti (daudzskaitlī). 6. Vientuļi objekti nomaļās un ne tik vietās, bieži rakstnieku — fantastu «apdziedāti». 7. Izsauciens (vienskaitlī), kad kaut kas iet greizi. 9. Kāda nelaimes gadījuma dalībnieks, reizēm labrātīgi vai spiesti rituālā iesaistīts ziedojums. 10. Šķēpnešu murgs latviešu folklorā, arī Rīgas autobusu parks. 11. Ja ne pirmie, tad vieni no pavasara vēstnešiem. 12. Zemgalvis. 15. Skaņu kopums, kas tracina, sevišķi ap trijiem no rīta. 19. Pa vienu ausi iekšā, pa otru ausi ārā, tautā pazīstams arī kā «lomiks». 20. Sākas ar diviem C beidzas ar vienu OH, jeb viena no ļergas sastāvdaļām. 21. Tā var būt priecīga, tā var būt bēdīga, tā var būt jautra, tā var būt skumja. Uzmini nu! 22. Nosaka, vai der (apģērbs, apavi). 23. Ripot, ripot un... 25. Pie kāda objekta kādā saitē piestiprināts kāds cits objekts. 26. Mis Valentīna'2000 LU Ķīmijas fakultātē. 31. Kā mežā sauc, tā... 32. Ģimenes strīda laikā virtuvē piepeši radušies sīki objekti (vienskaitlī). 33. Mīlestība — dzīves ... 34. Dzeloņaini plūmju koki ar dzeltenām, skābenām plūmēm. 35. Ātrražīgas.

Šis Ķīmiķu avīzes numurs ir iznācis sadarbībā ar LU Ķīmijas fakultātes Fizikālās ķīmijas katedru.

Redakcijas adrese: LU Ķīmijas fakultāte, Kr. Valdemāra iela 48., Rīga, LV–1013.

Pārpublicēšanas gadījumā atsauce uz *Ķīmiķu avīzi* ir obligāta!

© LU Ķīmijas fakultātes studentu pašpārvalde 1998.– 2000.

Redakcijas viedoklis ne vienmēr saskan ar autoru viedokli!

Avīzes makets sagatavots ar datoru *Apple Macintosh*

SAULAINU VASARU UN PATĪKAMU ATPŪTU!

Ķīmiķu avīze ir informatīvs materiāls, kas iznāk 2 reizes gadā ar nolūku popularizēt sabiedrisko dzīvi fcakultātē kā arī paust studentu viedokli par sociālajiem procesiem fakultātē un Latvijā